

Folketingets Europaudvalg
lov@ft.dk

Morten Messerschmidt
Morten.Messerschmidt@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Europaudvalget har i brev af 24. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 129 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (Dansk Folkeparti).

21. februar 2020

Spørgsmål nr. 129:

”Vil ministeren oplyse, hvilket hjemmelsgrundlag EU-Kommissionen forventer, at forslaget om en EU-bestemt mindsteløn kan hvile på?”

J.nr. 2020 - 641

Svar:

Kommissionen har, bl.a. i sin høring af arbejdsmarkedets parter, der blev igangsat den 14. januar 2020, lagt op til, at et kommende forslag om mindsteløn vil blive fremsat med hjemmel i traktatens (TEUF) artikel 153.

Artikel 153 indeholder en hjemmel til at foreslå direktiver om arbejdsvilkår, men nævner udtrykkeligt, at ”bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.”

Som det fremgår af Kommissionens konsultationspapir af 14. januar 2020, der bl.a. henviser til sag C-268/06 Impact, har EU-Domstolen i praksis bekræftet, at artikel 153 ikke giver mulighed for at foreslå direktiver, der direkte griber ind i fastsættelse af lønninger, fx i form af en fælles EU-mindsteløn eller købekraftkorrigerede nationale mindstelønninger.

Det står altså klart, at Kommissionen ikke har hjemmel til *direkte* at regulere spørgsmål om løn. Artikel 153 er imidlertid ikke til hinder for, at lønforhold *indirekte* berøres i direktiver.

Det kan bl.a. oplyses, at arbejdsgiveren efter direktivet om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår skal oplyse om lønvilkår, ligesom direktiverne om vikararbejde, deltidsarbejde og tidsbegrænset ansættelse giver ret til ligeløn.

Det er endnu uklart, om og hvordan Kommissionen vil anvende artikel 153 til indirekte at fremme, at alle arbejdstagere får en anstændig løn. Kommissionen fremhæver i sit konsultationspapir til arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, at forslaget ikke har til hensigt at indføre en lovbestemt mindsteløn i lande med høj overenskomstdækning, og hvor løn udelukkende fastættes ved kollektiv overenskomst.

Anvendelsen af artikel 153 som hjemmelsgrundlag betyder, at arbejdsmarkedets parter skal konsulteres to gange, jf. traktatens artikel 154, inden Kommissionen kan fremsætte et egentligt forslag til en retsakt.

Regeringen er meget opmærksom på Kommissionens overvejelser om en europæisk mindsteløn og risikoen for indvirkninger på den danske model. Sagen har derfor meget høj prioritet for mig, og jeg har på den baggrund allerede drøftet sagen ad flere omgange med EU-kommissæren for jobs og sociale rettigheder, Nicolas Schmit samt flere af mine ministerkollegaer i andre EU-lande for at fremme danske interesser på området, ligesom jeg bl.a. har mødtes med medlemmer af Europa-Parlamentet og repræsentanter for de europæiske arbejdsmarkedsparter. Senest har jeg den 11. februar 2020 mødtes med det kommende tyske formandskab i Berlin, hvor jeg har drøftet sagen med den tyske beskæftigelsesminister, de tyske arbejdsmarkedsparter og med medlemmer af Forbundsdagens arbejds- og socialudvalg.

Når og hvis Kommissionen fremsætter et forslag, vil regeringen selvfølgelig have særskilt fokus på hjemmelsgrundlaget, og vil om nødvendigt udfordre Kommissionen på dette.

Der må ikke herske nogen tvivl om, at regeringen er imod en europæisk mindsteløn – uanset om den direkte eller indirekte vil gribe ind i den danske arbejdsmarkedsmodel. Derfor vil vi på alle niveauer og med alle skridt værne om den velfungerende danske arbejdsmarkedsmodel.

Jeg vil endvidere have tæt kontakt med udvalget om denne sag.

Til orientering vedlægger jeg Kommissionens høring af arbejdsmarkedets parter på europæisk plan.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard